

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਪੜਾਈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਨਸ਼ੇ(ਸ਼ੱਕ) ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿਉਂ ਮਿਲੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਅਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਉਸਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗੀ। ਯਾਦ ਭੁੱਲੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਨੇ ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾਇਆ ਇਸ ਲਈ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਨੇਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ 'ਓ ਬੇਟੇ' ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ 'ਓ ਬਾਬਾ'। ਬੱਚੇ ਹਨ ਬਹੁਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਪੜਾਉਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੜਾਈ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ-ਮੱਧ-ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਨਸ਼ੇ(ਸ਼ੱਕ) ਦੀ ਗੱਲ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੰਨੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜਾਈ, ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਉ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਓਥੇ ਥੋੜੀ ਕਹਾੜੀ ਬਾਬਾ ਆਉ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੈ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬਰੀਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਨੇਲਜ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣ ਅਮਰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਮਤਲਬ ਜਿੱਥੇ ਸਦਾ ਅਮਰ ਰਹੀਏ।

ਸਤਯੁੱਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਹੈ ਅਮਰਪੁਰੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੜਾਈ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਟੀਚਰਜ਼ ਹਨ ਉਹ ਓਰਡੀਨਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ, ਦੁੱਖ-ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਬਿਗੈਰ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਪੜਾਈ ਕਿਵੇਂ ਪੜਾਉਣ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੀਟ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਪੜਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੜਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬਰੇਬਰ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਓਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਖ ਪਰ ਸਾਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਮੈਂ ਕਲਪ-ਕਲਪ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਧਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸਦਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁਛੋ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਮਨਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ। ਉਹ ਵੀ ਕਦੋਂ ਤੋਂ? ਕੋਈ ਡੇਟ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਜੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ਼ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜਯੰਤੀ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹਿਰੂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਨਾਉਣਗੇ। ਅੱਥਰੂ ਵੀ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ। ਅਨੇਕ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਮੇਲੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਓਥੇ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਅਮਰਨਾਥ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਓਥੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ

ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਰਫ਼ ਦਾ ਲਿੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਤ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਮਿਲਿਆ ਹੈ - ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ, ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਸੁਣਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਸੀ ਅਨਰਾਈਟਸ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ... ਇਹ ਹੈ ਝੂਠ ਖੰਡ, ਉਹ ਹੈ ਸੱਚ ਖੰਡ। ਸਤਯੁੱਗ, ਤਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਕਲਯੁੱਗ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੜੇ ਥੋੜੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਖਿਆਲ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੀ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਤਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਟੀਚਰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਆਏ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਟੀਚਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣੇਗੇ। ਮੈਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ 4 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 8 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਚਟਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਪਰਵਾਨੇ ਇੱਕਦਮ ਫਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫੇਰੀ ਪਾ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਤੇ ਬੜੇ ਪਰਵਾਨੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਗਏ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਭੱਠੀ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਕਲਪ-ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ, ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਰੱਖੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੈ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਰਹੋ, ਭੁੱਲ ਨਾਂ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝੇ। ਭਾਵੇਂ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਝੇਗਾ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੇਲਜ਼ ਵੀ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਚੇਤਨ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਕੀ ਨੇਲਜ਼ ਦੇਣਗੇ? ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਦੀ। ਰਚਤਾ ਜਰੂਰ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨੇਲਜ਼ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਤਯੁੱਗ ਕਦੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ!

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਬਾਬਾ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ...। ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੜੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬੜਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੇਲਜ਼ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਲਜ਼ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਂਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗੇ, ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਰ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਕਰਾ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਚਮਾਟ ਲੱਗਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਦੇਖੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਚਮਾਟ ਮਾਰੀ ਹੈ। ਕੀ-ਕੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ! ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ ਇਕੱਠਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਆਕੁਪੇਸ਼ਨ ਕੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕੀ? ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਤਾਂ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਸੰਕਰ ਦੇਵਤਾ। ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ-ਸੰਕਰ ਇਕੱਠਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ! ਪਾਰਟ ਹੀ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਨਾਮ ਹਨ - ਰਾਧੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਲਕਸ਼ਮੀਨਰਾਇਣ, ਸ਼ਿਵ ਸੰਕਰ... ਦੇਵੇਂ ਨਾਮ ਖੁੱਦ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਜੋ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰੋਜ਼ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਥੋੜੀ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਰਮਾਂਤੀਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਾ ਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਹੜੀ ਮਾਲਾ? ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਫਿਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮਾਲਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਲੰਬੀ ਹੈ। ਓਥੋਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਗੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਾਬਾ-ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਇੱਕ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਜੋ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਏ ਉਹ ਫਿਰ ਬਨਣਗੇ। ਉਹ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਗੈਰ ਇਹ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਿਤੱਰ ਵੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਕੋਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਥਾ ਵੀ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਗਰੁੜਪੁਰਾਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਰੇਰਵ ਨਰਕ ਹੈ। ਖਾਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ।

ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਰਾਹੂ ਦੀ ਵੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਸਭ ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਖਪਤੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਭਾਰਤ ਤੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਗਜੀਨ ਆਦਿ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਵੇਗੀ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਸਮਝੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਗਜੀਨ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਉਹ ਫਿਰ ਜਾਸਤੀ ਸਮਝਣ ਲਈ ਭੱਜਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਜੇ ਥੋੜਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਘ੍ਰਿਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸੁਜਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਝਾਏ ਹੋਏ ਦੀਪਕ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਘ੍ਰਿਤ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣਗੇ, ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦੇਣਗੇ। ਸ਼ਮਾ ਤੇ ਪਰਵਾਨੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਸੜ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਫੇਰੀ ਪਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਗੱਲ ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਪਰਵਾਨੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਇੱਕਦਮ ਘਰ ਛੱਡ ਆਏ, ਪਰਵਾਨੇ ਬਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕਦਮ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਚਲੇ ਗਏ, ਇਵੇਂ ਨਾਂ ਸਮਝਣਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੇ, ਪਰਵਾਨੇ ਬਣੇ, ਆਸ਼ਿਕ ਹੋਏ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਨੇ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਪੱਦ ਵੀ ਘੱਟ ਪਾਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨੰਬਰਵਾਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਦੇਹ-ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ-ਇਹ ਹੈ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਸਬਜੈਕਟ ਡਿਫਿਕਲਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਡਿਫਿਕਲਟ ਫੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਣਾ ਨਾਂ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਉਸਨੂੰ ਥੈਂਕਸ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਥੈਂਕਸ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਕਹਿਣਗੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਥੈਂਕਸ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੈਂਕਸ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਫਿਰ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਥੈਂਕਸ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿਠੇ ਬੱਚੇ, ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ-ਇਵੇਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਝਮੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਝਮੇਲਾਮੁਕਤ ਭਵ: ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਇਹ ਝਮੇਲਾ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਚੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਲੇਕਿਨ ਝਮੇਲੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਪਹਾੜ ਨਹੀਂ ਹਟੇਗਾ, ਲੇਕਿਨ ਜਿਥੇ ਝਮੇਲਾ ਹੋਵੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਨ-ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੋ ਜਾਂ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਝਮੇਲੇ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਵੀ ਉਪਰ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਹਾੜ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਝਮੇਲਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਮੇਲੇ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਹੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਮਨਾ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੀਰੋ ਪਾਰਟਧਾਰੀ ਹਨ।
